

Arrest

nr. 59 619 van 13 april 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 26 februari 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 27 januari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DELVAUX, die *loco* advocaat M. POKORNY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 1 december 2009 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot voorlopig verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 27 januari 2011 wordt de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ontvankelijk doch ongegrond verklaard. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

(...)“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 01.12.2009 werd ingediend door :

B.S. (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene wenst zich te beroepen op punt 2.8A van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Na grondig onderzoek van het administratief dossier van betrokkene blijkt echter dat betrokkene niet aantoonbaar een ononderbroken verblijf van 5 jaar te hebben op datum van 15.12.2009. Het eerste bewijs van aanwezigheid op het Belgische grondgebied is een administratieve controle door de politiediensten van Borgloon d.d. 26.01.2005. In zijn aanvraag 9bis legt betrokkene vier getuigenverklaringen voor die stellen dat betrokkene reeds voor deze datum in België verbleef. Één getuigenverklaring meldt echter een verkeerde naam van betrokkene (R. in plaats van K.) en is niet identificeerbaar (ze is gehandtekend maar bevat noch naam noch datum). De andere getuigenverklaringen zijn niet identificeerbaar, ze bevatten enkel naam en/of handtekening, slechts één getuigenverklaring is gedateerd. Bij geen enkele getuigenverklaring wordt een kopie van een identiteitskaart/verblijfsvergunning gevoegd. Deze getuigenverklaringen kunnen dus niet weerhouden worden om het ononderbroken verblijf van betrokkene aan te tonen. Alle andere attesten die betrokkene voorlegt, zijn van latere datum. We stellen dus vast dat betrokkene geen ononderbroken verblijf van 5 jaar heeft op datum van 15.12.2009. Hoe goed de integratie eventueel ook moge zijn (betrokkene staat dit door een aankoopbewijs van Eldi d.d. 20.08.2009 en 05.07.2008, een aankoopbewijs bij Phone House d.d. 14.04.2009, een werkbelofte van (...) – niet gedateerd en een bewijs van inschrijving op de wachtlijst van de Open School d.d.16.10.2009), dit doet niets af aan de voorwaarde van een ononderbroken verblijf van 5 jaar op datum van 15.12.2009.

Qua verblijfsduur komt betrokkene eventueel in aanmerking voor punt 2.8B van de vernietigde instructie. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd worden. Dit doet betrokkene niet. Hij legt enkel een werkbelofte voor van (...), niet gedateerd . Dit kan echter niet in het voordeel van betrokkene weerhouden worden, aangezien dit geen arbeidscontract is. Hoe goed de integratie eventueel ook moge zijn, dit doet niets af aan de voorwaarde van een behoorlijk ingevuld arbeidscontract. Dit element kan dus niet in het voordeel van betrokkene weerhouden worden.” (...)

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een eerste middel voert de verzoekende partij een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen en van ‘artikel 9bis van de vreemdelingenwet (instructies van 19 juli 2009)’.

Ter adstruering van het eerste middel stelt de verzoekende partij wat volgt:

‘(...)Eerste Middel : Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen - Schending van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet (instructies van 19 juli 2009)

Doordat artikel 3 van bovenvermelde wet voorschrijft dat de opgelegde motivering in de akte niet alleen de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden doch eveneens dat de motivering ‘afdoende” dient te zijn;

Doordat onder de term afdoende dient verstaan te worden dat de motivering pertinent moet zijn alsook draagkrachtig oftewel dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te schragen;

Terwijl de motivering van de bestreden beslissing hier niet aan voldoet;

Doordat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet, ingediend op 1 december 2009, ten onrechte ongegrond verklaarde;

Doordat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid oordeelde dat verzoeker, om aanspraak te kunnen maken op punt 2.8B van de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet, een behoorlijk ingevuld arbeidscontract had moeten voorleggen.

Doordat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid stelde dat enkel een werkbefoorte van (...), niet gedateerd, werd voorgelegd en dat dit geen arbeidscontract is;

Doordat verzoeker de toepassing van het criterium 2.8B van de instructies van 19 juli 2009 heeft ingeroepen en doordat uit de motivering van de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid voor de beoordeling van de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, toepassing maakte van de voormelde instructies, binnen zijn discretionaire bevoegdheid;

Doordat de instructies waarvan verzoeker de toepassing heeft ingeroepen, dienaangaande het volgende vermelden (dat in aanmerking komt voor regularisatie):

2.8 Voor aanvragen ingediend 3 maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009 zal ook de vreemdeling met een duurzame lokale verankering in België in aanmerking komen.

Deze situatie betreft de vreemdeling, die liet centrum van zijn affectieve, sociale en economische belangen in België heeft gevestigd.

Het bestaan van een duurzame lokale verankering in België is een feitenkwestie die onderzocht wordt binnen de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de minister of zijn gemachtigde.

Volgende vreemdelingen komen in aanmerking:

(...)

Of de vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf heeft in België en die een kopij van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon.

(...)

Bij zijn onderzoek naar de duurzame lokale verankering in België zal de minister of zijn gemachtigde zich niet laten leiden door één factor, maar hij zal kijken naar het geheel van de feitelijke elementen samen.

Onderstaande feitelijke elementen worden door de minister of zijn gemachtigde in het onderzoek weerhouden, naast de eerder genoemde voorwaarden:

Sociale banden in België. De schoolloopbaan en inburgering van de kinderen. Kennis van één van de landstalen, of alfabetiseringscursussen gevolgd hebben.

Werkverleden en werkbereidheid, beschikken over de kwalificaties of competenties afgestemd op het arbeidsaanbod, o/m. inzake knelpuntberoepen, uitzicht hebben op werk en/of de mogelijkheid hebben om in het eigen levensonderhoud te voorzien.

Doordat volgens de van kracht zijnde regelgeving, de aanvraag, gebaseerd op punt 2.8B van de instructies van 19 juli 2009, verloopt volgens de procedure van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet of via een aanvulling van een lopende aanvraag, waarna de Dienst Vreemdelingenzaken eerst voorwaardelijk over de regularisatie beslist, namelijk onder opschortende voorwaarde dat nadien ook een arbeidskaart B wordt toegestaan voor de kandidaat-werknemer;

Doordat vervolgens, als voorwaardelijk positief beslist werd, de werkgever binnen de drie maanden een arbeidsvergunning en arbeidskaart B moet aanvragen hij het bevoegde gewest;

Doordat de regularisatie aldus pas ingaat als de voorwaardelijke regularisatie én arbeidskaart B zijn toegestaan;

Terwijl in casu verzoeker een belofte tot indienstneming voorlegde, opgemaakt in het kader van de instructies van 19 juli 2009:

Terwijl verzoeker stelt dat een werkbefoete volstaat om te voldoen aan de voorwaarden van het criterium 2.8.B van de instructies van 19 juli 2009:

Terwijl in de modelovereenkomst, meer bepaald artikel N (Model van de arbeidsovereenkomst) van de bijlage van het Koninklijk Besluit van 7 oktober 2009 houdende bijzondere bepalingen met betrekking tot de tewerkstelling van sommige categorieën van buitenlandse werknemers (- KR ter uitvoering van de instructies van 19 juli 2009), expressis verbis werd gesteld: “. . . die begint te lopen vanaf de beslissing tot machtiging tot verblijf en de toekenning van de arbeidskaart B en op voorwaarde dat die datum van inwerkingtreding zich niet op een later moment situeert dan...”

Terwijl uit deze bewoordingen en rekeninghoudende met de doelstellingen of geest van de instructies van 19 juli 2009 (en niet van de letter) kan besloten worden dat een werkbefoete volstaat:

Terwijl verzoeker in het kader van onderhavige beroepsprocedure een arbeidscontract voorlegt (stuk 2), afgesloten met een kandidaat werkgever, namelijk dezelfde kandidaat werkgever die destijds de werkbefoete, waarvan sprake is in de bestreden beslissing, opmaakte en dewelke de basis vormde van de aanvraag, op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen:

Terwijl de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid de problematiek heeft ingezien voor de regularisatieaanvrager van het al dan niet in de mogelijkheid zijn tot het bijbrengen van een arbeidsovereenkomst en hieraan verhelpt door de mogelijkheid van een arbeidscontract, dat pas ingaat op een latere datum (meer bepaald volgens de modelovereenkomst);

Terwijl niettegenstaande deze problematiek, onterecht de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid oordeelde dat verzoeker geen aanspraak kan maken op criterium 2.8B van de instructies van 19 juli 2009 omdat een werkbefoete geen arbeidscontract is;

Terwijl deze motivering of overweging in strijd is met de doelstellingen of geest van de instructies van 19 juli 2009;

Terwijl door het voorleggen van een arbeidscontract in het kader van onderhavige beroepsprocedure, verzoeker aantoont dat hij zich nog steeds mag gaan aanbieden voor een arbeidsbetrekking bij de kandidaat werkgever in kwestie, dat de arbeidsovereenkomst van bepaalde duur zal zijn, dat de verloning €9,17 per uur zal zijn ofwel een inkomen equivalent aan het minimumloon, ...;

Terwijl verzoeker hierdoor heeft aangetoond dat hij voldoet aan de gestelde voorwaarden van het criterium 2.8B van de instructie van 19 juli 2009;

Terwijl de praktijk leert dat in bepaalde gevallen regularisatie-aanvragers wel een arbeidscontract hebben kunnen voorleggen in het kader van hun aanvraag om machtiging tot verblijf, maar nadien, na de verblijfsmachtiging onder opschortende voorwaarde van de toekenning van een arbeidskaart B, de kandidaat werkgever niet meer bereid vonden tot het aanvragen van een arbeidsvergunning of een arbeidsvergunning werd geweigerd;

Terwijl door aldus te oordelen de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid aan de finaliteit van de gestelde voorwaarde voorbij gaat;

Terwijl geoordeeld werd volgens de letter van de instructies van 19 juli 2009;

Terwijl de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid geen motivering geeft wat betreft de finaliteit van de vereiste van een arbeidscontract;

Terwijl uit de bewoordingen van punt 2.8B van de instructies van 19 juli 2009, niet onbetwistbaar blijkt dat het een arbeidscontract de aanvraag moet vergezellen als ontvankelijkheidsvoorwaarde;

Terwijl zulks indirect aangetoond wordt door het feit dat de aanvraag in casu niet onontvankelijk doch ongegrond werd verklaard;

Zodat het duidelijk is dat de bestreden beslissing een schending van de bepalingen van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen in zich draagt; (...)

2.2 Met betrekking tot de aangevoerde schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wijst de Raad erop dat de in deze artikelen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet “verder” te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing “het waarom” of “uitleg” dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171; RvS 27 juni 2007, nr. 172.821).

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan tot de beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten wordt besloten.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 9bis van de vreemdelingenwet en naar het feit dat de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Dienvolgens moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en zij bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het eerste middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

Tevens dient te worden benadrukt dat het bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort zijn beoordeling met betrekking tot het al dan niet beëindigen van het verblijf in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van deze aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.3 Op 1 december 2009 dient de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in waarin zij zich beroept op artikel 9bis van de vreemdelingenwet en op de instructie van 19 juli 2009. Aangaande de gegrondheid van de aanvraag vermeldt de verzoekende partij de volgende elementen:

“Hiermede wordt een aanvraag om machtiging tot verblijf geformuleerd waarbij toepassing wordt gevraagd van de nieuwe criteria voor regularisatie, nl. punt 2.8.A (Duurzame lokale verankering – ononderbroken verblijf van 5 jaar) en punt 2.8.B. (Lokale verankering – arbeidscontract) van de instructies van de federale regering van 19 juli 2009 aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

Dat in casu verzoeker deze voorwaarden vervult.

Dat verzoeker een belofte tot indienstneming voorlegt.

Daarenboven wordt bewijs bijgebracht dat zij sinds 31 maart 2007 ononderbroken heeft verbleven in België.

Verzoeker verwijst naar de bewijsstukken in bijlage opgenomen. (...)

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt verder dat de verzoekende partij een werkbelofte van L.D. (...) heeft bijgevoegd. Deze brief vermeldt het volgende: “(...) *Ondergetekende, L.D. (...) aard activiteit: seizoensarbeider. Formuleert hiermede opzichtens de Heer B.K. (...) een belofte tot indienstneming, in het kader van een aanvraag om Machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en de nieuwe instructies van 19 juli 2009 van de federale regering aan de Dienst Vreemdelingenzaken.*”

De instructie waarvan de verzoekende partij de toepassing heeft ingeroepen en waarvan de verwerende partij niet betwist dat zij de aanvraag van de verzoekende partij hieraan getoetst heeft, vermeldt dienaangaande het volgende:

“2.8 Voor aanvragen ingediend 3 maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009 zal ook de vreemdeling met een duurzame lokale verankering in België in aanmerking komen.

Deze situatie betreft de vreemdeling, die het centrum van zijn affectieve, sociale en economische belangen in België heeft gevestigd.

Het bestaan van een duurzame lokale verankering in België is een feitenkwestie die onderzocht wordt binnen de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de minister of zijn gemachtigde.

Volgende vreemdelingen komen in aanmerking:

(...)

Of de vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf heeft in België en die een kopij van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon.

(...)

Bij zijn onderzoek naar de duurzame lokale verankering in België zal de minister of zijn gemachtigde zich niet laten leiden door één factor, maar hij zal kijken naar het geheel van de feitelijke elementen samen.

Onderstaande feitelijke elementen worden door de minister of zijn gemachtigde in het onderzoek weerhouden, naast de eerder genoemde voorwaarden:

Sociale banden in België. De schoolloopbaan en inburgering van de kinderen.

Kennis van één van de landstalen, of alfabetiseringscursussen gevolgd hebben.

Werkverleden en werkbereidheid, beschikken over de kwalificaties of competenties afgestemd op het arbeidsaanbod, o.m. inzake knelpuntberoepen, uitzicht hebben op werk en/of de mogelijkheid hebben om in het eigen levensonderhoud te voorzien.

(...)

De verzoekende partij houdt voor dat een werkbelofte volstaat om te voldoen aan de voorwaarden aan het criterium 2.8.B van de instructie van 19 juli 2009, daarenboven verwijst de verzoekende partij naar de modelovereenkomst die is opgenomen in het koninklijk besluit van 7 oktober 2009.

Er dient te worden gewezen op het feit dat de instructie van 19 juli 2009 uitdrukkelijk als voorwaarde stelt dat een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur dient te worden voorgelegd. *In casu* heeft de verzoekende partij bovenvermelde brief voorgelegd waarin een belofte van indienstneming als seizoensarbeiders wordt geformuleerd en dit in het kader van een aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Er is bijgevolg geen arbeidscontract bijgebracht, maar wel een arbeidsbelofte. De modelovereenkomst opgenomen in het koninklijk besluit houdende bijzondere bepalingen met betrekking tot de tewerkstelling van sommige categorieën van buitenlandse werknemers van 7 oktober 2009 (hierna afgekort: KB van 7 oktober 2009) waarnaar de verzoekende partij verwijst en waarvan zij meent dat het eveneens slechts een arbeidsbelofte is, vereist de invulling van talrijke elementen zoals o.a. de arbeidsduur, uurrooster, het loon. Uit de door de verzoekende partij neergelegde arbeidsbelofte blijkt niet of de verzoekende partij zich naderhand mag komen aanbieden voor een voltijdse of een deeltijdse arbeidsbetrekking, of de arbeidsovereenkomst van bepaalde of onbepaalde duur zal zijn, welke de verloning zal zijn, Dit is wel van belang daar de instructie niet enkel melding maakt van het neerleggen van een arbeidscontract, doch ook nog eens aangeeft dat de arbeidsovereenkomst hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur dient te zijn en dat het minimaal

moet voorzien in een inkomen equivalent aan het minimumloon. Daargelaten de vraag of de modelovereenkomst zoals gepubliceerd in het KB van 7 oktober 2009 eerder een arbeidsbelofte is dan een arbeidsovereenkomst, dient te worden vastgesteld dat de finaliteit van de modelarbeidsovereenkomst, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt, niet dezelfde is aangezien de voormelde gegevens wel worden vermeld in de modelovereenkomst en niet in de arbeidsbelofte neergelegd door de verzoekende partij. Het is bijgevolg niet bevreemdend, noch contradictoir, noch kennelijk onredelijk van de verwerende partij om de arbeidsbelofte van de verzoekende partij niet te aanvaarden.

Waar de verzoekende partij een arbeidscontract van 16 februari 2011 voegt bij haar inleidende verzoekschrift, dient enkel te worden vastgesteld dat deze dateert van na de bestreden beslissing en dat de verwerende partij bijgevolg niet verweten kan worden hiermee geen rekening te hebben gehouden.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij is ingegaan op alle door de verzoekende partij in haar aanvraag om machtiging tot verblijf aangehaalde elementen ten gronde en voor elk element gemotiveerd heeft waarom deze elementen niet volstaan om het verblijf toe te staan. Een schending van artikel 9bis van de vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Verder maakt de verzoekende partij met haar betoog op generlei wijze aannemelijk dat voormelde motivering niet afdoende zou zijn en de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid niet in alle redelijkheid tot de door hem in de bestreden beslissing gedane vaststellingen kon komen. Het feit dat de verzoekende partij het niet eens is met de gevolgtrekkingen van de gemachtigde van de staatssecretaris volstaat evenwel niet om de motieven te weerleggen. De gemachtigde van de staatssecretaris is *in casu* alle pertinente gegevens nagegaan die hij noodzakelijk acht om zijn beslissing te kunnen nemen. De door de verzoekende partij aangevoerde grieven maken geenszins aannemelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris niet in alle redelijkheid tot de bestreden beslissing is gekomen, dat de motiveringsplicht, algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de zorgvuldigheidsverplichting en vertrouwensbeginsel zouden zijn geschonden of dat hij een manifeste appreciatiefout zou hebben gemaakt.

Het eerste middel is ongegrond.

2.4 In een tweede middel voert de verzoekende partij een schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Ter adstruering van het tweede middel stelt de verzoekende partij wat volgt:

"(...) Tweede Middel: Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel

Doordat dit beginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te staven op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007 nr. 167.411, RvS 14 februari 2006. nr. 154.954);

Terwijl betrokkene op geen enkel ogenblik werd uitgenodigd zijn bewering wat de arbeidsbelofte betreft te staven door effectief een contract voor te leggen;

Terwijl de overheid, belast met het nemen van beslissingen in het kader van verblijfsaanvragen, aldus in casu bijzonder onzorgvuldig is te werk gegaan;

Zodat het duidelijk is dat de bestreden beslissing een schending in zich draagt van het zorgvuldigheidsbeginsel; (...)"

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te staven op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Uit voormelde bespreking blijkt dat de verwerende partij is uitgegaan van een correcte feitenvinding en haar beslissing aldus op een zorgvuldige wijze heeft voorbereid.

De verzoekende partij kan niet gevolgd worden waar zij meent dat de verwerende partij haar had moeten uitnodigen om haar bewering wat de arbeidsbelofte betreft te staven door effectief een contract voor te leggen. Er dient evenwel te worden benadrukt dat de zorgvuldigheidsverplichting die rust op de bestuursoverheid evenzeer geldt ten aanzien van de rechtsonderhorige of, in het kader van een

wederkerig bestuursrecht, de burger. Er dient op te worden gewezen dat de vreemdeling haar dossier om aanvraag om machtiging tot verblijf op een zorgvuldige wijze dient samen te stellen en zodoende de in haar ogen relevante stukken dient bij te voegen. Het is niet aan de verwerende partij om de verzoekende partij voorafgaande aan het nemen van de beslissing attent te maken op het feit dat haar dossier ontoereikend is. De verplichting die *in casu* rust op de vreemdeling, kadert bijgevolg in de wederkerige zorgvuldigheidsverplichting.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

Het tweede middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien april tweeduizend en elf door:

mevr. C. BAMPS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS